

RAAD VAN STATE, AFDELING ADMINISTRATIE.

A R R E S T

**nr. 69.290 van 30 oktober 1997
in de zaak A. 55.642/VII-12.436.**

In zake : Theo DOUCE,
die woonplaats kiest bij
Advocaat G. VERMEIREN,
kantoor houdende te BEVEL (NIJLEN),
Itegemsesteenweg 29

tegen :

het Vlaamse Gewest, vertegenwoordigd door de
Vlaamse regering,
dat woonplaats kiest bij
Advocaat J. VAN DE VYVER,
kantoor houdende te ANTWERPEN,
Eglantierlaan 1.

D E R A A D V A N S T A T E, VIIe K A M E R,

Gezien het verzoekschrift dat Theo DOUCE op 10 januari 1994 heeft ingediend om de vernietiging te vorderen van het besluit van de Minister Vice-president van de Vlaamse regering en van de Vlaamse Minister van Leefmilieu en Huisvesting van 10 november 1993 waarbij het beroep aangetekend tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg van 3 juni 1993 houdende enerzijds het verlenen van de vergunning aan verzoeker om een varkenshouderij gelegen te 3510 Hasselt, Herkkantstraat 165, uit te breiden met een opslag van 8.000 l mazout, anderzijds de weigering van de vergunning om die varkenshouderij uit te breiden van 835 naar 1125 varkens en 1264 m³ mestopslag naar 2156 m³, ongegrond wordt verklaard en het beroepen besluit wordt bevestigd;

Gezien de regelmatig gewisselde memories van antwoord en van wederantwoord;

Gezien het verslag opgemaakt door Auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op de beschikking van 4 december 1996
die de neerlegging ter griffie van het verslag en van
het dossier gelast;

Gelet op de kennisgeving van het verslag aan
partijen en gezien de laatste memorie van verwerende
partij;

Gelet op de beschikking van 15 september
1997 waarbij de terechtzitting bepaald wordt op
9 oktober 1997;

Gehoord het verslag van Kamervoorzitter
M.-R. BRACKE;

Gehoord de opmerkingen van Advocaat
G. VERMEIREN, die verschijnt voor verzoeker, en van
Advocaat J. VAN DE VYVER, die verschijnt voor de ver-
werende partij;

Gehoord het eensluidend advies van Auditeur
E. LANCKSWEERDT;

Gelet op titel VI, hoofdstuk II, van de
wetten op de Raad van State, gecoördineerd op 12 januari
1973;

1. Over de gegevens van de zaak.

Overwegende dat de gegevens van de zaak de
volgende zijn :

1.1. Op 10 februari 1993 dient verzoeker een
milieuvergunningsaanvraag in voor de uitbreiding van een
bestaande inrichting tot 1125 varkens, 2156 m³ mest en

met twee bovengrondse houders voor respectievelijk 3000 l en 5000 l mazout.

1.2. Op 3 juni 1993 weigert de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg de gevraagde uitbreiding tot 1125 varkens en 2156 m³ mest en verleent de vergunning voor de twee bovengrondse houders van respectievelijk 3000 l en 5000 l mazout.

1.3. Verzoeker tekent op 14 juni 1993 tegen die gedeeltelijke weigeringsbeslissing beroep aan bij de Gemeenschapsminister van Leefmilieu.

1.4. Nadat in het kader van de beroepsprocedure een aantal adviezen werden uitgebracht, komt op 10 november 1993 het bestreden besluit tot stand; met dat besluit wordt het besluit van de bestendige deputatie van 3 juni 1993 bevestigd.

De bestreden beslissing steunt op volgende twee weigeringsmotieven :

"Overwegende dat de inrichting niet is gelegen in een kwetsbare zone die vanuit milieu-oogpunt een bijzondere bescherming vergt;

dat de nieuw te bouwen stal gelegen is op circa 1.900 m van een woongebied ander dan een woongebied met landelijk karakter, circa 2.000 m van een woonuitbreidingsgebied, circa 2.500 m van een recreatiegebied, circa 160 m van een parkgebied; dat de inrichting na uitbreiding waarvoor de aanvrager vergunning beoogt te bekomen, te weten in totaal 1.125 varkens, ouder dan 10 weken, waarvan 140 zeugen een gesloten karakter heeft; dat gelet op de te beperkte ruimtelijke scheiding tussen de nieuw te bouwen stal en het parkgebied de ligging van de stal niet beantwoordt aan de volgens de gehanteerde technische criteria, zoals vervat in artikel 357 van titel II van het VLAREM, gestelde afstandsregel van 250 m;

Overwegende dat de jaarlijkse dierlijke mestproductie van de inrichting waarvoor vergunning wordt gevraagd, zou oplopen tot 7.025 kg P₂O₅ respectievelijk 13.530 kg stikstof; dat vanuit oogpunt van ecologisch aanvaardbare mestuitspreiding hiervoor een oppervlakte cultuurgrond is vereist van ten minste 35 ha; dat de aanvrager de beschikking heeft over een

oppervlakte cultuurgrond van circa 10,05 ha en stelt tevens over een mestafzetmogelijkheid te beschikken voor 42,12 ha oppervlakte cultuurgrond in toepassing van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen; dat voormelde afzetmogelijkheid is gestaafd door documenten; dat, zoals uit het advies van de Vlaamse Landmaatschappij blijkt, evenwel enkel de 10,05 ha cultuurgronden in eigendom of in pacht in aanmerking kan worden genomen; dat een ecologisch verantwoorde afzet van alle door de inrichting geproduceerde dierlijke mest bijgevolg niet is gewaarborgd; dat het risico dat het bedrijfsmatig mestoverschot ter plaatse zal leiden tot een bijkomende belasting van de kwaliteit van het grond- en oppervlaktewater en deze door verdere verrijking met nitraten zal vervuilen derhalve te groot is";

2. Over de gegrondheid van het beroep.

2.1.1. Overwegende dat verzoeker een eerste middel afleidt :

"uit machtsoverschrijding nl. de schending van het recht door de beslissing VAN DE VLAAMSE EXECUTIEVE en de schending van artikel 3 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State en schending van substantiële vormvereisten;

Doordat de bestreden beslissing gebaseerd is op de bepalingen van VLAREM II en bij het totstandkomen van VLAREM II, gelet op de dringende noodzakelijkheid, geen advies gevraagd werd aan de afdeling wetgeving van de Raad van State;

Terwijl het besluit over VLAREM II genomen werd op 7 januari 1992 en pas vanaf 14 december 1992 in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd werd;

Dat er derhalve meer dan elf maanden gewacht werd met de publicatie van VLAREM II en het beroep op de dringende noodzakelijkheid dan ook ongeloofwaardig is;

Dat ten onrechte VLAREM II aan het advies van de Raad van State onttrokken werd en derhalve artikel 3 van de gecoördineerde wetten op de Raad van State geschonden werd;

Dat bijgevolg de bestreden beslissing voor zover zij gebaseerd is op VLAREM II en de daarin opgenomen afstandsregels onrechtmatig is;

Dat derhalve de VLAAMSE EXECUTIEVE door zich op het onrechtmatig tot stand gekomen VLAREM II te steunen bij de bestreden beslissing het recht geschonden heeft";

2.1.2. Overwegende dat uit het sub 1.4. geciteerde eerste weigeringsmotief blijkt dat het bestreden besluit mede is gesteund op artikel 357 van het besluit van de Vlaamse regering van 7 januari 1992 houdende vaststelling van het Vlaams reglement inzake milieuvoorwaarden voor hinderlijke inrichtingen (oud Vlarem II); dat bij arrest nr. 52.260, v.z.w. Koninklijk Verbond der Belgische Schuttersverenigingen, de Raad van State evengenoemd besluit heeft vernietigd wegens het niet inwinnen van het voorafgaand advies van de afdeling wetgeving van de Raad van State; dat derhalve, gelet op de terugwerkende kracht van de na het instellen van het voorliggend beroep tussengekomen vernietiging van het oud VLAREM II, het motief gebaseerd op artikel 357 van het besluit onwettig is; dat het middel gegrond is;

2.2.1. Overwegende dat verzoeker een vierde middel ontleent aan de schending van artikel 8, § 2, van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen de verontreiniging door meststoffen; dat hij het tweede weigeringsmotief, gestoeld op het niet aangetoond zijn van een ecologisch verantwoorde mestafzet "onwettig acht";

2.2.2. Overwegende dat de verwerende partij in haar memorie van antwoord doet gelden dat met de door verzoeker overgelegde mestafzetovereenkomsten geen rekening kon worden gehouden daar deze slechts gedateerd zijn op 13 september 1993, dit is nadat alle adviezen waren verleend; dat zij betoogt dan ook te kunnen steunen op het advies van de Vlaamse Landmaatschappij van 27 juli 1993, waarin werd gesteld dat de door verzoeker beschikbare grondoppervlakte niet voldoende was voor een verantwoorde mestafzet en derhalve niet als verenigbaar met de doelstellingen van het decreet van 23 januari 1991 inzake de bescherming van het leefmilieu tegen verontreiniging door meststoffen (meststoffendecreet) kon worden beschouwd;

2.2.3. Overwegende dat uit de sub 1.4. geciteerde tweede overweging blijkt dat de vergunning mede werd geweigerd omdat een ecologisch verantwoorde afzet van alle door de inrichting geproduceerde dierlijke mest (...) niet is gewaarborgd; dat de Raad van State geen bepaling bekend is die ten tijde van het nemen van het bestreden besluit voorschreef dat de aanvrager van een exploitatievergunning bij zijn aanvraag documenten diende te voegen of in de loop van de vergunningsprocedure documenten diende over te leggen met betrekking tot de afzetmogelijkheden van de door de geplande inrichting te produceren dierlijke mest; dat de overheid niet de bevoegdheid bezat om bij wege van het weigeren van een exploitatie een exploitant reeds vooraf de mogelijkheid te ontzeggen om van een of meer van de in het meststof-fendecreet en de uitvoeringsbesluiten ervan voorziene mestafzetmogelijkheden gebruik te maken; dat het vierde middel gegrond is,

B E S L U I T :

Artikel 1.

Vernietigd wordt het besluit van de Minister Vice-president van de Vlaamse regering en van de Vlaamse Minister van Leefmilieu en Huisvesting van 10 november 1993 waarbij het beroep aangetekend tegen de beslissing van de bestendige deputatie van de provincieraad van Limburg van 3 juni 1993 houdende enerzijds het verlenen van de vergunning aan verzoeker om een varkenshouderij gelegen te 3510 Hasselt, Herkkantstraat 165, uit te breiden met een opslag van 8.000 l mazout, anderzijds de weigering van de vergunning om die varkenshouderij uit te breiden van 835 naar 1125 varkens en 1264 m³ mestopslag naar 2156 m³, ongegrond wordt verklaard en het beroepen besluit wordt bevestigd.

Artikel 2.

Dit arrest zal worden bekendgemaakt op dezelfde wijze als het vernietigde besluit.

Artikel 3.

De kosten van het beroep, bepaald op vierduizend frank, komen ten laste van het Vlaamse Gewest.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting, op dertig oktober 1900 zevenennegentig, door de VIIe kamer, die was samengesteld uit :

Mevr.	M.-R. BRACKE,	kamervoorzitter,
de HH.	D. VERBIEST,	staatsraad,
	R. STEVENS,	staatsraad,
Mevr.	V. WAUTERS,	griffier.

De griffier,

De voorzitter,

V. WAUTERS.

M.-R. BRACKE.